
Auca d'Antoine Chevrier (1826-1879)

Un mossèn treballador, el fundador del Pradó

1. A la ciutat de Lió
us preguem parar atenció.
L'any 1826
hi neix un noi estantís.
2. De molt petit, sense embuts,
veu revoltats els Canuts.
La vocació, als catorze anys,
el duu per nous viarany.
3. Més revoltes ensopega;
això ja és estar de pega!,
quan ocupa el seminari
el clan revolucionari
4. ...i s'adona ell, amatent,
que el poble no és tan dolent.
Tot i que viu marginat,
del Roine, a l'altre costat.
5. I allà va mossèn Anton
travessant del riu el pont,
on troba molta misèria.
Calmar-la és la seva dèria.
6. De vici, el barri és un niu.
Més d'un, de l'excés en viu.
I en canvi a la rectoria
hom viu bé. Ves qui ho diria!
7. Un aiguat, una tempesta
més pobresa manifesta.
I el duu, la nit de Nadal,
a contemplar l'Eternal.
8. Llavors troba un pioner
que atenent el món obrer
ha fundat una "ciutat"
per al poble dissortat.
9. On troben a gratcient
els pobres acolliment.
Una noia bona i fina
s'ofereix per fer doctrina.
10. El pioner se'n va a Roma
i l'Antoine el rem entoma.
Angoixat per tanta feina,
veu que cal una nova eina.
11. Formar nois és son desfici,
ni que sigui a un lloc de vici.
Tota la seva il·lusió
és poder comprar el Pradó.
12. Per sort troba bona gent
que li fan aquest present.
L'arranja de mica en mica
com aquell qui omple la pica.
13. I malgrat tot el menyspreu
acull infants, sense preu.
Als més pobres i pelats,
els dóna amor a grapats.
14. I els fa conèixer Jesús,
Senyor dels petits i els nus.
Ell mateix farà un recés
per conèixe'l més i més.
15. Al Pradó, avui i demà,
mai no hi ha de faltar el pa.
Vivint en plena pobresa,
del Crist reviu la nuesa.
16. A la porta, l'aturat,
truca per necessitat.
Davant de tanta requesta,
només la pregària els resta.
17. I comença noves Obres:
capellans pobres pels pobres.
Mes la parròquia fracassa
per mor dels qui cobren massa.
18. Ell, el vol pobre, el prevere,
lliurat de tota manera.
Cap al Pradó, mentrestant,
els desvalguts van anant.
19. És tan greu la situació,
que duu la revolució.
I encara tot ho esguerra,
dels setanta, la gran guerra.
20. Malgrat trifulgues mai vistes,
no manquen seminaristes,
a qui troba un lloc com cal:
a Limonest, al casal.
21. On encara jovenàs
i malalt s'ajeu al jaç.
Els jovenets escolans
ja arriben a capellans.
22. Però no donen la talla
i la seva missió falla.
L'Antoine deixen solitari
com Jesús dalt del Calvari.
23. Com que fa feix tot plegat
l'Antoine se sent acabat
i demana, finalment,
que se l'emportin corrent,
24. ...al Pradó, a la barriada,
per fer-hi l'última ullada,
on ell ha estat per al poble
senyal de Crist, el més noble!

Florenci Costa/Joan Vilamala, 2008